

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/554/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209487
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814209487.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa A., zastúpený L. proti odporkyni U., zastúpenej F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne C., zastúpeného F., o zaplatenie 756,54 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. februára 2015, č.k. 13C/110/2014-65, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 25,01 Eur, do troch dní, k rukám F.. L. G..

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 76,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 76,87 Eur od 13.06.2013 do zaplatenia s tým, že povolil odporkyni zaplatiť istinu s príslušenstvom navrhovateľovi v mesačných splátkach po 10 Eur, ktoré je povinná platiť navrhovateľovi do 20. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že nezaplatením jednej splátky riadne a včas sa stane zročný celý dlh. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Súčasne navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 324,58 Eur, na účet právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že účastníci uzavreli dňa 30.09.2010 úverovú zmluvu, ktorá spĺňa náležitosti stanovené v § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa však uvedený poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna, resp. nedostatočne určitá ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je uvedená RPMN v intervale od 44,4 % do 47 %, okresný súd na základe kontroly výpočtu RPMN (www.openiazoch.zoznam.sk <<http://www.openiazoch.zoznam.sk>>, resp. www.ekonomika.sme.sk <<http://www.ekonomika.sme.sk>>) z údajov predmetnej úverovej zmluvy (výška úveru 700 Eur, mesačná splátka 28,27 Eur, 60 mesačných splátok, celková suma splatená spotrebiteľom) zistil, že reálna RPMN je vo výške 51,75 %. Ak bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna RPMN (interval 44,4 % - 47 %) a táto je nižšia ako reálna RPMN predmetnej úverovej zmluvy (51,75 %), čo je v neprospech spotrebiteľa, a preto sa predmetná úverová zmluva v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v stave účinnom pri podpise zmluvy považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Navyiac, úverová zmluva neobsahuje konkrétny termín konečnej splatnosti, hoci tento údaj je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto sa aj z toho dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Z uvedenej úverovej zmluvy potom vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 700 Eur,

odporkyňa zaplatila do dňa 28.05.2013 sumu 573,13 Eur a dňa 28.11.2013 zaplatila ešte sumu 50 Eur, je povinná vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a splatenou sumou, t. j. celkom sumu 76,87 Eur. Okresný súd preto vyhovel návrhu navrhovateľa len v časti o zaplatenie 76,87 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 76,87 Eur od 13.06.2013 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol ako nedôvodný. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že vo väčšej miere neúspešného navrhovateľa zaviazal zaplatiť vo väčšej časti úspešnej odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v sume 324,58 Eur, čo predstavuje 79,68% trov konania podľa úspešnosti odporkyne v spore. Odporkyňa bola v konaní čiastočne úspešná, keď z proti nej uplatnenej pôvodnej sumy 756,54 Eur s príslušenstvom bola zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 76,87 Eur s príslušenstvom, čo predstavuje zaokrúhlene čistú úspešnosť odporkyne v spore 79,68 % (úspešnosť navrhovateľa 10,16 %, úspešnosť odporkyne 89,86 %, rozdiel predstavuje 79,68 %). Konštatoval, že právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka v konaní riadne hájil práva odporkyne, keď vo veci dôvodne poukázal na nedostatky v podstatných náležitostiach zmluvy o úvere, ktoré spôsobujú, že predmetná zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Okresný súd navrhovateľovi uložil nahradiť odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13a písm. a), c), d), § 15 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 324,58 Eur pričom vychádzal z hodnoty sporu v sume 756,54 Eur a priznal trovy právneho zastúpenia za úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 01.03.2013 (odmena 51,45 Eur + režijný paušál 7,81 Eur), písomné podanie na súd zo dňa 19.01.2015 (odmena 51,45 Eur + režijný paušál 8,39 Eur), účasť na pojednávaní dňa 25.02.2015 (odmena 51,45 Eur + režijný paušál 8,39 Eur + náhrada za stratu času za 8 polhodín po 13,98 Eur v sume 111,84 Eur + cestovné v sume 58,56 Eur = 240 km x (5,3 l / 100 km x 1,15 Eur/ l + 0,183 Eur/ km) = 240 km x 0,244 Eur (km= 58,56 eura), t. j. odmenu 154,35 Eur + režijný paušál 24,59 Eur + náhradu za stratu času 111,84 Eur + cestovné 58,56 Eur, spolu v sume 349,34 Eur. Keďže je právny zástupca vedľajšieho účastníka platcom DPH až od 16.04.2014, priznal súd právnemu zástupcovi 20 % DPH len zo sumy 290,08 Eur (za úkony právnej služby po 16.04.2014) v sume 58,02 Eur. Celkom predstavujú trovy právneho zastúpenia sumu 407,36 Eur. Trovy konania pozostávajú z čiastočnej náhrady trov právneho zastúpenia v sume 324,58 Eur (79,68 % zo sumy 407,36 Eur). Okresný súd považoval za účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia, pri zastupovaní rovnakým právnym zástupcom tak odporkyne, ako aj vedľajšieho účastníka, len za jedno prevzatie právneho zastúpenia, keďže pri prevzatí právneho zastúpenia odporkyne bol právny zástupca F. L. G. s vecou riadne oboznámený.

Proti tomuto rozsudku v časti, ktorou súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ. Zdôvodnil ho poukázaním na ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a), b), d), f) a § 221 ods. 1 písm. h), f) Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne, aby výrok o trovách priznaných vedľajšiemu účastníkovi zmenil tak, že neprizná vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že súd priznal trovy právneho zastúpenia duplicitne tomu istému zástupcovi odporkyne a vedľajšieho účastníka. Trovy právneho zastúpenia, ktoré priznal vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa nepokladal za účelne vynaložené, nakoľko občianske združenie na ochranu spotrebiteľa by malo byť schopné hájiť práva spotrebiteľa samo a nie sa nechať zastupovať advokátom. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa neskúmal, či zo strany vedľajšieho účastníka ide o účelné uplatnené trovy právneho zastúpenia, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyúčtoval trovy za náhradu straty času za účasť na pojednávaní dňa 25.02.2015 z H. do Q., ktorá položka advokátskemu koncipientovi neprináleží, keďže v súlade s § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení je možné náhradu za stratu času priznať len advokátovi, nie jeho zamestnancovi, ani advokátskemu koncipientovi. Uviedol, že účelom náhrady za stratu času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas, počas ktorého by mohol vykonávať inú odbornú prácu, pričom náhrada za stratu času je riadnym príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta a je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, za ktorý patrí advokátskemu koncipientovi mzda. Advokát, ktorý advokátskeho koncipienta zamestnáva, môže počas tohto času vykonávať inú odbornú prácu. Ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Takisto by potom v

prípade priznania náhrady za stratu času mohlo dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojim zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom § 16 ods. 3 vyhlášky. Okrem toho navrhovateľ s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Mcd0 5/2013 poukázal na to, že v hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o individualizáciu tej-ktorej veci, nemožno trovy konania, vzniknuté zastupovaním advokátom, považovať za trovy účelne vynaložené.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že navrhovateľ sice svojim podaním napáda celý výrok o trovách konania, ale z obsahu jeho podania je zrejmé, že jeho odvolanie smeruje len voči trovám konania priznaných vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, žiadnym spôsobom sa nevyjadruje k trovám konania priznaných odporkyni. Zdôraznil, že jeho cieľom je chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov tam, kde dochádza k ich narušovaniu nekalými a nezákonnými postupmi dodávateľov. Nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že priznať náhradu za stratu času stráveným cestou na pojednávanie možno priznať len advokátovi a nie advokátskemu koncipientovi, nakoľko tento názor nemá oporu v zákone. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 5Co/186/2013. Mal za to, že samotná vyhláška č. 655/2004 Z. z. v žiadnom zo svojich ustanovení neustanovuje, že pri právnych úkonoch advokátskeho koncipienta, vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie, nevzniká nárok na náhradu za stratu času. V predmetnej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody, ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné náhradu trov konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. K účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že tieto boli vynaložené dôvodne a účelne, sledujúce legitímny cieľ - ochranu spotrebiteľa. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania. V ostatných výrokoch účastníci nenapadli rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním, tieto výroky nadobudli právoplatnosť a krajský súd rozsudok v týchto častiach nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z obsahu spisu mal krajský súd preukázané, že navrhovateľ sa návrhom, podaným na okresnom súde dňa 29.05.2014, domáhal voči odporkyni zaplata sumy 756,54 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že uzavrel s odporkyňou zmluvu o úvere, pričom odporkyňa bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bola listom z 28.05.2013 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru. Zo splátkového kalendára, pripojeného k úverovej zmluve, vyplynulo, že odporkyňa do 28.05.2013 zaplatila navrhovateľovi 573,13 Eur, dňa 28.11.2013 uhradila 50 Eur. Podaním, doručeným okresnému súdu dňa 19.06.2014, oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS prostredníctvom svojho právneho zástupcu svoj vstup do konania na podporu odporkyne. Dňa 20.01.2015 došlo okresnému súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom vedľajší účastník okrem iného uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec, že prvotným právnym titulom bola zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.10.2010 o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyni úver vo výške 700 Eur, ktorý odporkyňa mala zaplatiť 60-timi mesačnými splátkami po 28,27 Eur s tým, že konečná výška úveru predstavovala sumu 1.696,20 Eur, náklady spotrebiteľa tak predstavovali sumu 876,80 Eur. V zmluve, uzavretej medzi účastníkmi, absentovali náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. j), písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná percentuálna miera nákladov, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Preto je zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) citovaného zákona považovaná za úver bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov vedľajší účastník navrhol návrh zamietnuť v časti, v ktorej navrhovateľ uplatňuje zaplata sumy 742,24 Eur bez

právneho titulu, v časti o zaplatenie 76,87 Eur porušenie spotrebiteľských práv nezistil a priznať mu náhradu trov konania. Na pojednávaní dňa 25.02.2015 sa nezúčastnil navrhovateľ, jeho právny zástupca, zúčastnila sa na ňom odporkyňa a právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka - F. G..

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania alebo zodpovednosti za zavinenie, prípadne za náhodu. V danom prípade, keďže odporkyňa bola v konaní úspešná v 89,86 % a navrhovateľ v 10,16 %, okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v rozsahu 79,68 %.

So zavedením inštitútu vedľajšieho účastníka, vystupujúceho na podporu účastníka - spotrebiteľa (ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p.), nedošlo k žiadnej takej zmene ustanovení O.s.p. o náhrade trov konania (§ 142 až § 150 O.s.p.), ktorá by reagovala na nový inštitút. Nie je tak daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá priznávala náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Právo na náhradu trov konania, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Pokiaľ Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím), je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 142 ods. 2 O.s.p., aplikované v danom prípade, neviaže právo na náhradu trov konania výslovne na navrhovateľa alebo odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá toto ustanovenie právo na náhradu trov konania s poukazom na § 93 ods. 4 O.s.p. aj vedľajšiemu účastníkovi. Z toho vyplýva, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na stranu ktorého vstúpil, a preto pre prípad úspechu ním podporovaného účastníka v súdnom konaní má rovnako ako úspešný účastník právo na náhradu trov konania. Správne preto okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia.

Pokiaľ navrhovateľ dôvodil, že trovy konania boli priznané duplicitne odporkyňi i vedľajšiemu účastníkovi, odvolací súd len konštatuje, že toto tvrdenie pravdivé nie je, keď odporkyňa a vedľajší účastník si zvolili rovnakého právneho zástupcu, ktorý postup je legitímny a súd prvého stupňa pri výpočte trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, neporušil ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Navrhovateľ v podanom odvolaní namietal neúčelnosť vynaložených trov konania vedľajšieho účastníka. K tomu krajský súd uvádza, že vedľajším účastníkom je občianske združenie, ktorého predmetom činnosti je pomoc spotrebiteľom. To však neznamená, že má túto pomoc vykonávať výlučne vlastnými prostriedkami (či už personálnymi alebo finančnými). Občianske združenie môže vlastnými prostriedkami poskytovať spotrebiteľom základné poradenstvo, vykonávať preventívnu, vzdelávaciu, či inú činnosť podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a iných právnych predpisov, avšak zastupovanie účastníka v konaní pred súdom je natoľko špecifická oblasť vyžadujúca právnické vzdelanie, že nemožno ani od takéhoto občianskeho združenia požadovať, aby v tejto oblasti poskytovalo právne služby samo, bez zastúpenia advokátom. Podľa názoru krajského súdu vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho bude zastupovať v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

K námietke neúčelnosti trov konania, vynaložených vedľajším účastníkom v tomto súdnom konaní, krajský súd uvádza, že vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k návrhu, doručenom okresnému súdu dňa 20.01.2015, predostrel konkrétnu argumentáciu týkajúcu sa zmluvy medzi navrhovateľom a odporkyňou (ako je uvedené vyššie, najmä poukázal na absenciu konkrétnych náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v dôsledku ktorej sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ako aj na presnú výšku skutočne čerpaného úveru - istiny a výšku úhrad odporkyne). Prirodzene, niektoré formulácie sa vo vyjadreniach vedľajšieho účastníka, podávaných vo viacerých veciach, opakujú, rovnako ako sa opakujú zmluvné podmienky v zmluvách uzatváraných navrhovateľom, avšak vyjadrenie vedľajšieho účastníka, doručené súdu dňa 20.01.2014, rozhodne nemožno považovať za všeobecne formulované podanie, ale ide o individualizované vyjadrenie ku konkrétnemu predmetu konania. Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa (na rozdiel od navrhovateľa a jeho právneho zástupcu) zúčastnil aj na pojednávaní dňa 25.02.2015, kde opätovne

predniesol konkrétne argumenty vo vzťahu k zmluve medzi navrhovateľom a odporkyňou a poukázal na to, že odporkyňa svoj záväzok z úveru zaplatila vo výške 623,13 Eur, navrhovateľovi tak dlhuje len sumu 76,87 Eur. Je tak nesporné, že vedľajší účastník vyvinul aktivitu v záujme pomoci v spore účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka napokon preukazuje aj tá skutočnosť, že zhodne s argumentáciou jeho právneho zástupcu (a zástupcu odporkyne) bolo súdom prvého stupňa i rozhodnuté.

Trovy odporkyne a vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia - odmene právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie vecí, vyjadrenie k návrhu, účasť na pojednávaní), vrátane režijných paušálov a cestovných náhrad za cestu na pojednávanie preto nie je možné považovať za neúčelne vynaložené. Tieto trovy okresný súd správne priznal a správne aj vypočítal; samotný výpočet trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka navrhovateľ v odvolaní ani nenamietal.

Navrhovateľ však ako nesprávne namietal priznanie náhrady za stratu času, keď tvrdil, že vedľajší účastník bol na pojednávaní zastúpený advokátskym koncipientom.

Podľa § 15 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Túto odvolaciu námietku krajský súd za opodstatnenú nepovažoval, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní dňa 25.02.2015 sa zúčastnil právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka - F. G. (advokát) osobne, ktorému bola náhrada za stratu času v zmysle § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznaná dôvodne.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku o trovách prvostupňového konania odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa smerujúceho výlučne proti výroku o trovách konania vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny) vo výške 12,45 Eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a 1 x režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, DPH vo výške 20 % z odmeny advokáta, t. j. 4,17 Eur, spolu 25,01 Eur.

Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.